

Lê Thị Huệ
đọc thơ
Lâm Hảo Dũng

.

Thơ rất mượt mà hoa lệ của một người đàn ông thi sĩ hiền và lành mà tôi muốn yêu thơ ông . Lúc còn ở Việt Nam và lúc còn là cô gái trẻ tuổi teen tôi đã mở những trang văn chương Miền Nam ra đọc thơ ông. Nhưng chỉ hơi thinh thích vì giòng thơ nhẹ nhàng chữ nghĩa tài hoa tiếng Việt làm một cô gái thích văn chương như tôi tự nhiên là phải đọc thôi.

.

Thơ của một người đàn ông ấm cúng. Tôi thường tưởng tượng như thế khi đọc thơ ông. Tôi tin tôi là người đàn bà có tâm linh cực mạnh và có thể chộp bắt được những linh cảm qua những con chữ. Vì tôi là người đàn bà sáng tác. Vì tôi là người ăn dầm ở dề với ngôn ngữ Việt từ thuở hồng hoang sơ thắm lọt lòn . Feeling bén nhạy với chữ nghĩa khiến tôi đọc qua được các tầng tháp chữ những rung cảm túa ra từ hồn thi sĩ. Ông ta là một thi sĩ da thịt ấm vô cùng nên chữ của ông bay ra hơi ấm của da thịt đàn ông.

.

Những câu thơ thả bay một trời tưởng tượng của chữ nghĩa. Đấy là hồn còn sót lại của cái “Vần” thơ Nguyễn Du, Tản Đà, trao lại cho ông. Đọc thơ tiếng Việt và

mê những cái vần chạy trong đám lau sậy chữ nghĩa ấy. Thơ là phải phóng được những chân trời tưởng tượng của trí và hồn chúng ta. Chữ của thơ là những ngọn nến nhỏ thắp sáng được mối tương tư vô tận trong ta. Chữ trong thơ như những giọt thuốc nổ bắn ra đại dương viễn mộng của tâm hồn khao khát và bị cuốn hút vào thế giới vô tận của tưởng tượng. Đấy là thú hưởng lạc . Đấy là bất ngờ của khổ đau. Đấy là hầm hố của kỷ niệm và nhớ nhung. Là lời than trách thống thiết của lịch sử khốn nạn. Đấy là đống tha nhân bầy nhấy đã giết chết thời thế của chúng ta. Chữ của thơ như hạt sương long lanh trong cô đơn ta nhìn ra cả đại dương giòng lệ khóc than cho những mất mát của thời gian. Ôi chữ nghĩa diệu kỳ của thơ ca đã phóng đẩy ra những đại bác tưởng tượng cho tâm hồn chúng ta vạm vỡ khi giao tiếp với ngôn ngữ của thi ca.

.

Tôi đang là thứ đàn bà già đọc thơ. Tôi đã sống hơn bảy mươi năm trên trái đất. Tôi cần cảm thấy đấy là một người đàn ông làm thơ mà tôi có thể tin được. Điều kỳ lạ này là dưỡng chất trong cái con người đàn bà nghi ngờ đàn ông trong tôi. Tôi là người đàn bà may mắn không bị đàn ông lừa đảo. Nhưng tôi chứng kiến chung quanh tôi cái đám nhân loại đàn bà bị đàn ông lừa đảo đánh đập số mệnh họ te tua tơi tả tàn tạ đến tử vong thân mạng. Nên tự động trong người tôi luôn luôn có bộ lọc đàn ông hoạt động khá mạnh. Trước khi để đàn ông lừa tôi tôi đã de xa họ. Và điều kinh khủng là tôi áp dụng điều này vào trong sự đọc và thưởng thức tác phẩm. Vì có lẽ với tôi tác phẩm cũng nặng ký như đời thật. Nên tôi đi tìm những tác phẩm mà tôi xuyên thủng được một niềm tin vào đàn ông . Có những tác phẩm thơ văn trứ danh loài người. Tôi đọc tôi ngưỡng mộ tài năng của tác giả và sự hay ho của tác phẩm. Nhưng nếu tôi

không cảm thấy tin tác giả ấy thì tôi không yêu mến và giữ lại niềm tin vào tác phẩm ấy. Đấy là một điều kỳ cục của tôi với văn chương chữ nghĩa.

Điều tôi tìm kiếm là điều chân thật. Một tác giả làm cho tôi tin được thì tôi cảm thấy mình đến gần được điều chân thật trong cuộc đời. Tôi cần một sự tin tưởng nơi tha nhân.

.

Lâm Hảo Dũng là thi sĩ mà tôi đọc đi đọc lại thơ ông mấy chục năm. Và tôi tin thơ ông.

.

Thơ ông không hoa gấm dối giăng của những con chữ chạy theo các khung trời viễn mộng của chữ nghĩa kiểu thơ Bùi Giáng. Thơ ông là những cảm nhận chân thành của đời Lính Miền Nam . Lính Miền Nam là điều gì rất đại diện thơ ông. Đấy là những anh lính miền Nam mà tôi sinh ra và lớn lên cùng thời với họ trong hai mươi năm đầu tôi sống ở Miền Nam.

.

Những người lính không giống như các ông lính tả trong các đề tài chiến tranh người nước khác. Không phải là biểu tượng tính Đực hiếu chiến của biểu tượng tác phẩm cổ điển văn minh Tây Phương. Không phải là điều tìm thấy ở những Thành Cát Tư Hãn đàn ông Tàu biểu dương sức mạnh chiến thắng của giống Đực tôi từng đọc trong các tuồng Tàu trước đây.

.

Đây là những người lính Nam Hiền và Lành. Họ cầm súng ra trận để bảo vệ quê hương của chúng tôi. Chứ không phải đi chiếm đất đai và chiếm hữu dân số.

.

Chiến tranh tự vệ là những cuộc chiến bị giống Đực chê vì không dương oai chiếm hữu quyền lực trên đất đai vài và dân số mà họ muốn thu tóm giang sơn.

.

Tôi là người đàn bà sống sót qua chiến tranh tôi bị mất mát quá nhiều cho cuộc chiến. Tôi bị mất quê hương của mình vào năm 1975. Tôi bị mất mát trong hồn quá nhiều.

.

Khi nhìn lại tôi chỉ muốn níu giữ những người đàn ông hiền và lành ở lại trần gian. Tôi muốn đạp một đạp đẩy những người đàn ông hung hãn đi chiếm đoạt đất đai và dân số ấy rụng xuống hố vũ trụ ngoài kia cho họ tha hồ đi chinh phục vũ trụ ngoài kia. Và để lại trái đất cho Earth Mother là chúng tôi những người đàn ông hiền và lành.

.

Đàn ông hiền và lành là bạn của chúng tôi những người con gái trái đất Earth Girl.

.

Đàn ông hiền và lành là ba bố của chúng tôi những đứa con mềm mại Earth Daughter.

.

Đàn ông hiền và lành là châu báu của trần gian

.

Lê Thị Huệ @ gio-o.com